Výhľad na rok 2023 – 7. časť

Uverejnené 4. januára 2023
Na stránke Heinza Grilla po nemecky: https://heinz-grill.de/2023-zeitgeschehen-spirituell/
po slovensky: https://heinz-grill.de/sk/2023-aktualne-udalosti-duchovne/

Premeškanie správneho okamihu – Kairós

Maľba Francesca Salviatiho (1545) ukazuje Boha Kairósa s váhou v ruke, vpredu s chumáčom vlasov, vzdu s plešinou – obraz toho, že odzadu sa už nedá chytiť – ako aj s krídelkami na pätách.
Foto-Lizenz: Creative Commons

Etymologický základ slova Kairós (καιρός) – „správny okamih", je koreň Kär (κήρ) a to v prvom rade opisuje bod dotyku tkáčskeho člnka. Myslí sa tým, že v posmrtnom živote sú určité rozhodujúce šance na túžbu po obrate, otvorení, po podstatnom zlepšení, po vyliečení alebo premene podmienok.

Predstavme si, že niekto pozerá cez okno a vidí ležať na ulici ťažko doráňaného človeka, ktorý naliehavo potrebuje opateru. Blízko neho prechádzajú iní ľudia, ale žiaľ, nikdy sa nepozrú vhodným smerom na raneného. Rozptyľujú ich senzačné udalosti, ktoré sa dejú presne opačným smerom. Teraz človek, ktorý vidí trpiaceho cez okno, chce pomôcť, no uvedomuje si, že nemôže telefonovať ani robiť nič iné. Jeho dvere smerom von sú zamknuté a jeho ruky majú pocit, že ich paralyzovalo anestetikum. Dokonca aj hlas potrebný, aby zakričal o pomoc, chýba kvôli paralýze. V tejto uväznenej situácii sa pozerajúci človek bojí o zraneného a dúfa, že napokon tí, ktorí majú svoj pohľad obrátený opačným smerom k senzáciám dňa, náhodou obrátia pozornosť a pomôžu trpiacemu.

Duša, ktorá prišla do posmrtného sveta, nemôže ísť v ústrety k ľuďom a pomôcť im bežnými prostriedkami z pozemského sveta. Z tohto dôvodu dnes mnohí zosnulí prežívajú premeškania z pozemského života. Nemôžu zasiahnuť do časového diania, prežívajú stav beznádeje. Súčasne prežívajú čas ako nekonečne ťažký a nepreniknuteľný.

Podľa Kairológie je Kairos akoby portál k prapôvodnému času a zmysluplnosti. Z hľadiska spirituality boli v minulosti tieto otázky o význame do značnej miery zanedbávané. Z tohto dôvodu je dnes pre ľudí mimoriadne ťažké získať skutočný vhľad do skrytých procesov, ktoré vládnu za udalosťami doby. Poznanie súvislostí je sotva možné.

V gréckej mytológii je Kairos synom Boha Dia, a tým je aj on Boh, ktorý sa nachádza v časovom dianí. Symbolizuje správny okamih. Na obraze má šticu vlasov, čím označuje moment, kedy sa príležitosť chytí za pačesy. Možno odtiaľ pochádza tento slovný zvrat. V jednej ruke drží váhu, lebo by chcel dospieť k novej rovnováhe a súčasne v druhej ruke ostrý nôž, aby rozrezal väzby,

ktoré znemožňujú iniciatívu konať.

Ľudia napríklad plytvajú časom a Kairosa nevidia, keď sa opakovane zapájajú do rebélií, odporu, demonštrácií a všetkých druhov politického aktivizmu. Nevidia, čo by skutočne potreboval vývoj a duchovný svet a strácajú sa vo vonkajškoch, plytvajú časom a premeškávajú Kaira.

Príklad zo spirituality v Naone

Vďaka mojej osobe a stretnutiu so mnou vždy vzniká pre účastníkov výzva. Podľa rozprávania pozorných kolegov a záujemcov v pomerne krátkom čase sa už ukáže rozhranie medzi možnosťou vývoja na ďalšiu vyššiu cieľovú perspektívu a uskutočnenie myšlienkovej idey do praxe a medzi ešte väčším upadnutím do väzieb, ktoré sú založené a zväzujú život. Jednotlivý účastník pri mojich slovách skoro vždy cíti určitý odpor, ktorý však prekoná pomocou pozornosti a logiky v myslení. Prekoná tým zväzujúcu situáciu, ktorá nie je ničím iným, než obranou proti spiritualite. Niektoré osoby dozaista zhodnotia tento nastávajúci jav vnútornej väzby ako skutočne telesný pocit. Pravdou je, že tento pocit odporu existuje. Je to virodha, samotná mocnosť odporu, ktorá žije vo vnútrajšku a stavia sa proti duchovnosti.

Tak napríklad jedna účastníčka, ktorá referovala o zážitku Krista, povedala, že sa dostala do značného rozporu s mojimi výrokmi a už viac nevie, čo je správne a čo nesprávne. Ihneď po stretnutí použila metódu rodinnej konštelácie a myslela si, že spoznala, že jej osobné pomery sú úplne v poriadku, že jej skúsenosti s väzbami a Kristom sú správne a že moja osoba sa v konštelácii objavuje ako nepriateľ, protivník a ako Antikrist. Po tom, čo som od nej dostal škaredý list, som žene odpovedal, že konštelačná práca iba reprodukuje vložené pocity. Týmto spôsobom sa odmieta to, čo sa musí prejaviť v zmysle Kaira - ďalšie možné idey a posilnenie myšlienok ako odporcov väzieb. V každom prípade, zážitok Krista, ktorý táto žena predstierala, si zamenila s čistými pripútanosťami a v tomto zmysle musela odmietnuť možnosť korigovať ich a nenechať ich viac pôsobiť ako závislosti. Premrhala príležitosť, Kairos.

V spiritualite tejto školy vyžaruje veľmi veľká sila, ktorú však nesie len veľmi málo ľudí. Väčšina osôb, ktoré sa tu vzdelávajú, premeškávajú príležitosť ďalšieho a podstatného vývoja. Jedna z týchto osôb, ktorá sa kedysi zúčastnila niekoľkých seminárov, je žena, ktorá vtrhla do ríšskeho snemu v domnení, že dokáže urobiť svet lepším miestom. Všetko, čo sa naučila odhodila a prepadla bludným ideám. Mnohí ďalší sa dokonca pridali k ríšskemu občianstvu a verili, že takto môžu zachrániť svet a Nemecko. Premrhali nielen Kairos, ale aj podstatné momenty

svojho života a dnes prispievajú k tomu, že polarizácia a dokonca vojnové štvanie sa naďalej deje. Žiaľ, aspoň dve tretiny učenia, ktoré som dal, sa odtrhli do násilného a vyslovene antimorálneho rozmeru a ľudia nevyžarujú nič dobré, ale vyžarujú vināša, ničenie.

Celé ľudstvo kráča k prahu

Prostredníctvom udalostí minulého roka kráča neuveriteľne veľa ľudí k prahu, ktorý pre nich otvorí významné možnosti, ak sa s ním stretnú s jasným vedomím, s poznaním a pokojom. Príležitosť zaviazať sa k morálke a bojovať proti pripútanostiam, ktoré vyvierajú vo vnútri, bude k dispozícii pre mnohých, zvlášť v Nemecku. Ale utiahnutie sa do väzieb podporí vojnu a násilné kolapsy.

Chybne sa vraví, že za biedu všetkých súčasných vecí môžu politici. Sú to však ľudia so svojimi pripútanosťami a sebectvom, ktorí - videné z duchovného hľadiska - vytvárajú zlú politiku a nepriamo určujú celý proces rozhodovania. Každý by s čistým svedomím túžbu po vojne poprel, a predsa v ľudstve, ktoré z akejsi beznádeje a nedostatku poznania túži po vojne, je neskutočný potenciál agresie.

Rudolf Steiner raz povedal, že vojna nie je záležitosťou, ktorá by bola zapríčinená určitými politickými a ekonomickými okolnosťami, ale že chýbajú práve tí ľudia, ktorých ani nemusí byť veľa, aby vojne zabránili. Rozhodujúce pre toto dianie je, či pár stoviek ľudí prekročí prah, čo nevyhnutne rýchlo príde a už prichádza, bez pripútanosti s obetavosťou a múdrosťou, alebo či budú poslúchať vlastné opatrnícke istoty a fixujúce emócie tela.

Duša Michaila Sergejeviča Gorbačova

Pre západný rozum tak ťažko pochopiteľná duša, ktorá v auguste minulého roku prešla do kozmických sfér, žila pre mier a nezávislosť najrozmanitejších krajín. Ako ruský občan bol veľmi naviazaný na rodné Rusko. Kritizoval ho však a vytvoril mnohé návrhy reforiem. V posledných rokoch svojho života sa cítil sklamaný západnou politikou NATO. Vo všeobecnosti demokracia už nebola niečím, o čo by sa skutočne chcel usilovať, a dokonca sa opäť hlásil k leninizmu, no poznamenal, že v dobrej podobe pravdepodobne nikdy neexistoval. Dnes je so svojou dušou akýmsi svedomím z posmrtnej ríše pre NATO, ktoré, ak chce napredovať ďalej, má skutočne pocit, že robí zle. Práve pod vplyvom tejto Gorbačovovej duše má Amerika pocit, že robí to, čo

je zlé, a nielen Amerika, ale aj mnohé krajiny si všímajú nespravodlivosť dotieravých západných zásahov. Amerika nemôže natrvalo vyhrať so svojou politikou, pretože je veľmi na očiach tejto duše.

Tohto muža sprevádzalo veľké poznanie hodnoty politickej nezávislosti. Dá sa dokonca povedať, že dnes táto duša demonštruje krásu nezávislosti. Keby dnes niekto mohol nechať dušu hovoriť z posmrtného života, povedal by tieto slová jednotlivým národom, politikom, hovorcom ľudu, ministrom, spisovateľom a popredným pedagógom:

„Nezaoberajte sa nešvármi u iných národov a nezasahujte neustále do záležitostí druhých, ale už raz si vyčistite svoju krajinu, svoje kruhy, svoju rodinu a svoj vlastný neporiadok. Neexistuje svetová veľmoc národov ani jednotlivých vládcov. Buď rozjímajúci v zmysle poriadku a múdrosti, ale neodvracaj sa od sveta."

Duša Götza Wernera

Vo februári minulého roka zomrel úspešný podnikateľ Götz Werner. Jeho duša dnes vyžaruje životné sily na ľudí, jeho podniky - obchody DM boli vzorom zdravej tímovej práce a zdravej podnikovej klímy. V tejto práci žije životná sila, a preto dnes môže Götz Werner vydávať z posmrtného sveta životné sily na svojich blížnych. Predsa však jeho duša hľadá spiritualitu, lebo aj keď bol orientovaný antropozoficky, chýbala mu iskra premeny. Mohol rozvinúť veľmi krásne pozemské pomery, ale ešte nemohol etablovať do sveta sily premeny, ktoré by taktiež podnikanie potrebovalo. Keby dnes jeho duša mohla rozprávať, zmysluplne by povedala: „Prestaň ma obdivovať a veď svoj pohľad k prekročeniu hranice k novým myšlienkam a najvyšším ideálom, ktoré si nemôžeš vziať z genetiky, ale musíš ich najprv priviesť z ducha na zem."

Götz Werner doslova zápasí o to, aby ľudia nachádzali riadnu, nie banálnu, ale riadnu spiritualitu. Posiela životné sily tým, ktorí sa podujímajú k spiritualite.

Proroctvá Judith von Halle o korone

Antropozofická architektka Judith von Halle napísala vo svojej knihe „Korona - vírusová pandémia", že očkovanie je nutné pre všetkých ľudí a obzvlášť preto, lebo ľudia ešte nie sú tak ďaleko vo svojom vývoji, aby dokázali žiť svojou dušou vedomou.

Tieto údaje sú jednoducho naprosto zlé a na ich rozpoznanie, že sú nepravdivé, by nemalo byť potrebné žiadne odôvodnenie.

Problémom sú vlastne tí ľudia, ktorí v dôsledku očkovania zomreli. Vykonal som objasnenie asi v desiatich prípadoch, keď ľudia náhle odišli zo života a v predchádzajúcej biografii na to neboli zjavné žiadne jasné dôvody. Až keď sa očkovanie začalo považovať za nie bezvýznamnú príčinu smrti, boli tieto duše schopné znovu získať jasnejšie citové vnímanie a poriadok vo svojom živote po smrti. Keď ľudia zomierajú a príčina úmrtia je uvedená nesprávne alebo neadekvátne, môže to, a v súvislosti s očkovaním to tak často býva, vyvolať mnohé rozštiepenia v rodinách. Marenie skutočného počtu úmrtí v dôsledku očkovania spôsobuje medzi pozostalými groteskné disharmónie. Pozostalí chcú vidieť mŕtvych so správnym posúdením príčiny ich úmrtia.

Duša kardinála Josepha Ratzingera

Dňa 31.12., v posledný deň minulého roka, zomrel bývalý mníchovský arcibiskup, ten, ktorý bol ustanovený v pápežskej posviacke za pápeža Benedikta XVI. Možno to bola zvláštna osobnosť vo Vatikáne, keďže cirkev v podstate riadil. V roku 2013 sa pápež Benedikt vzdal úradu pápeža a stiahol sa do Vatikánu. Toto zrieknutie sa a stiahnutie sa bolo zrejme nevyhnutné tak z vnútorných dôvodov, ako aj v dôsledku mnohých škandálov a prešľapov cirkvi. Teraz sa toto stiahnutie pápeža javí ako jedna z naozaj veľkých chýb s vážnymi následkami.

Už po niekoľkých dňoch po odchode do duchovných svetov zakúsila duša Josepha Ratzingera zvláštnu realitu, formu nereality, podobne ako Saturn, ktorý sa stal fantómom alebo nehybnou planétou, planétou, ktorá nepreukazuje ani život, ani pohyb, ktorá je zafixovaná vo svojej zvláštnej, cudzo vyzerajúcej, mierne krikľavej, a predsa nie žiarivej farbe. Niekdajšia pápežova duša by chcela prejsť do reality a spojenia so svetom, no nemôže dať o sebe vedieť. Nemá žiadne nástroje, je uväznená v duševnej bolesti nečinnosti a prizerania sa. Je to stav, ako keď sa človek nemôže zúčastňovať na dianí okolo seba, pretože sa stal izolovaným a imobilným. Táto bolesť je veľká a spôsobuje veľa napätia.

Ak by Joseph Ratzinger patrične čelil udalostiam svojho úradovania, musel by niesť pozemské následky, a tak by sa nikdy nedostal do neblahého osudu úplnej saturnskej nehybnosti v posmrtnom živote. Je úplne vzdialený od sveta a z toho prežíva bolesť. Zároveň má pocit, že cirkev, ktorá tak či tak nemôže odovzdať veľké prospešné zásady viery vo svojej ekleziológii, nemôže byť zachránená politickým usmerňovaním udalostí a pokračovaním v hľadaní extrémnych foriem spolupráce so štátom. Vyhýbanie sa následkom však vytvára mimoriadne vysoké napätie a cirkev sa musí pripraviť na ťažký rok, ktorý nás čaká. Smrť 31. decembra nie je bezvýznamná.

Médiá informujú a oslavujú pápeža Benedikta XVI., ale akú realitu tak veľmi vychvaľujú? Uctievanie človeka po smrti, ktorý ale podlieha úplne inej realite na onom svete, vytvára ilúziu bez opodstatnenia pre všetkých, ktorí zostali vo svete. V každom prípade falošné uctievanie vydlabáva vnútorné jadro ľudskej duše.

Keď bol kardinál Ratzinger ešte v Mníchove, musel som od neho znášať niekoľko akcií prenasledovania. Keď niekto prenasleduje iného na náboženskej úrovni, dáva mu možnosť väčšej slobody a intenzívnejšieho duchovného poznania. Tak to bolo už za jeho života. Ratzingerova osobnosť funguje pre všetkých, ktorí boli ním marginalizovaní, dal im tak lepší vnútorný pocitový základ pre rastúce duchovné poznanie. Moje verejné prednášky boli jeho zásahmi zrušené a život na zemi mi tak rozhodne neuľahčil. Čo sa však stane, keď osoba prejde na onen svet a nemá možnosť dávať pokyny a opatrenia? V skutočnosti sa nepriateľstvo objaví ako priateľstvo. Ako často sa stáva, že v pozemskom je človek nepriateľský, ale keď duša odíde, ukáže sa jeho podporujúca aktivita. Ratzinger stojí preto veľmi blízko pri ľuďoch, ktorých vyčleňoval. Sú jediní, ku ktorým má blízko.